

Sväté písmo v mojom živote

Prežívame obdobie, keď sa slávia jedny z najkrajších sviatkov, Vianoce. Ježiš aj dnes prichádza a rodí sa v našich srdciach. V týchto dňoch vkročíme do nového kalendárneho roku. Prehodnotíme uplynulý rok, dáme si predsavzatia a možno si budeme hľadať aj nejaké vzory. Nieкто si vyberie politika, športovca, herca, alebo niekoho iného. Takýchto vzorov je veľa. Sú to však tie pravé vzory? Ako pravý vzor pre život nám Cirkev ponúka Pannu Máriu.

Pastieri vyrozprávali, čo im povedali anjeli a Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.

Anjelské zvestovanie radostnej správy (eu angelion) dáva Božiemu dieťaťu mená: Spasiteľ, Kristus, Pán. Teda tie isté mená, ktoré používa i Cirkev. Prvými poslucháčmi tohto anjelského kázania o Božom narodení boli obyčajní ľudia, ktorých (ako je v gréckom texte) príbytkom bolo voľné pole. Božie dary sa prednostne dostávajú k jednoduchým ľuďom. Prví, ktorí sa dopyčujú o narodení, sú pastieri, a nie panovníci, židovskí kňazi, umelci, vojaci, teda mocní a múdri tohto sveta. Čo je podľa sveta slabé, neurodzené, opovrhnuté a čo je pokladané za nič, to si vyvolil Boh. Anjeli volajú Bohu na slávu a ohlasujú pokoj ľuďom dobrej vôle. Nie je to však pozemský, politický alebo vojenský pokoj. Nejde ani o pokoj od všetkých námah. Pýtame sa: „Aký je to pokoj?“ Ide o vnútorný pokoj, pokoj s Bohom, teda omilostenie, obrátenie sa od zlého k dobrému a plnenie Božej vôle tak, ako keď ju splnili pastieri, keď im anjeli oznámili radostnú správu. Šli do Betlehema a tam vyrozprávali všetko, čo počuli od anjela. Sú teda aj prvými ohlasovateľmi tejto radostnej zvesti. Táto zvesť je ohlásená i nám. Prijmeme toto radostné posolstvo, ako ho prijala Panna Mária. Ona nenechala anjelove slová, ktoré tlmočili pastieri, aby prešli mimo nej, ale prijala ich priamo do svojho srdca a premýšľala o nich.

Panna Mária sa tak celkom oddáva Bohu, Božiemu slovu. Počúva ho, rozmýšľa o ňom a koná podľa neho. Naširoko otvára svoju náruč a prijíma to Slovo do srdca, kde ono nachádza úrodnú pôdu, aby rástlo. Ako to dokázala? Dokázala to preto, lebo sa vedela celkom pokoriť. Pochopila, že je niečo väčšie ako ona, niečo cennejšie. Vedela, že prijať ho znamená získať všetko, a neprijať ho znamená všetko stratiť. A tak pri zvestovaní hovorí svoje pokorné: „Fiat...“ - staň sa... Aj my môžeme toho, ktorý je najväčší, najcennejší a najkrajší nájsť a prijať ho. Daroval sa nám vo svojom Synovi, ktorý je Slovo. A jeho nájdeme na každej strane, vete a slove svätého Písma.

Možno si poviete: „Dnes je ťažké počúvať, alebo dokonca čítať sväté Písmo. Je málo času, sme zaneprázdnení.“ Predsa som sa však stretal s ľuďmi, ktorí si na to čas nájdú a sú radi, keď sväté Písmo môžu čítať.

Bol som na návšteve u starších priateľov. Rozprávali sme sa a tu ich najmladší syn prišiel za mamkou a poprosil ju, aby im prečítala niečo zo svätého Písma. Ona mu vysvetlila, že majú návštevu. Dala mu však obrázkovú bibliu a zavolała staršieho syna, ktorý už vedel čítať, aby niečo prečítal svojim súrodencom zo svätého Písma. Potom mi vysvetlila, že každý večer sa u nich číta sväté Písmo a deti ho radi počúvajú. A ja som sa presvedčil, že ho nielen radi čítajú a počúvajú, ale snažia sa podľa neho aj žiť. Vôbec sa nezdalo, že by to bolo pre nich ťažké, namáhavé, ale naopak, dodávalo im to silu a radosť.

Preto, dnes, keď sme obrátili stranu na ďalšiu kapitolu nášho života, pridajme ešte jedno predsavzatie, že tento nový rok budeme častejšie brávať do ruky sväté Písmo a čítať ho. Uvidíte, že aj vám dá novú silu a radosť zo života, ako to dal Boží Syn, vtelené Slovo, svojej matke, Panne Márii.

R.: Blažení všetci, čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách

1. *Blažený každý, čo sa bojí Pána a kráča po jeho cestách.*
2. *Budeš jesť z práce svojich rúk; budeš šťastný a budeš sa mať dobre.* - R.
3. *Tvoja manželka je ako plodonosný vinič vnútri tvojho domu.*
4. *Tvoji synovia sú ako mládniky olivy okolo tvojho stola.* - R.
5. *Veru, tak bude požehnaný muž, ktorý sa bojí Pána.*
6. *Nech ťa žehná Pán zo Siona, aby si videl šťastie Jeruzalema po všetky dni svojho života,* - R.

Rodina ako miesto zjavenia Boha

Koncom roka 2004 časopis The Economist priniesol článok, v ktorom hodnotil kritériá, podľa ktorých možno posudzovať kvalitu života v jednotlivých krajinách a spokojnosť ľudí so životom. Na prvom mieste bol, samozrejme, príjem, ale ako nemenej dôležité faktory sa ďalej uvádzali zdravie,

sloboda, pracovné príležitosti, podnebie, politická stabilita a bezpečnosť, rodová rovnosť a rodinný a komunitný život. A práve tie posledné kritériá – súdržný život rodiny a život komunity začínajú čoraz viac zaujímať aj firmy, ktoré majú záujem na veľkých a dlhodobých investíciách v nových oblastiach. Ich zistenia sú stále evidentnejšie – dôsledky vysokej rozvodovosti, nestabilného rodinného života a pokusy s rôznymi „alternatívnymi“ modelmi života sa premietajú aj do pracovného výkonu zamestnancov, a tým aj do ekonomických výsledkov.

Vianočné sviatky a vianočný čas sa všeobecne vnímajú ako sviatky rodiny. V nej človek najsilnejšie prežíva radosť z toho, že môže byť v prostredí, kde sa cíti prijatý a milovaný.

Dvadsať storočie zažilo doteraz najsilnejší útok na najväčšie bohatstvo ľudstva, ktorým je manželstvo a rodina. Krajiny, ktoré sa pokúšali budovať komunizmus, povýšili pracovný kolektív a štát nad inštitúciu rodiny – a ľudia začali žiť pre seba, a nie pre spoločnosť. Paradox? Nie, nevyhnutný dôsledok narušenia prirodzených rodinných a komunitných väzieb. Krajiny, ktoré zas dávali stále viac priestoru neobmedzenej slobode, umožnili povýšenie osobnej slobody nad rodinu. Obhajcovia hodnotového liberalizmu dnes tvrdia, že základnou bunkou spoločnosti nie je rodina, ale jednotlivec. Z ich pohľadu je potom úplne jedno, či človek žije v manželstve, alebo v nezáväznom (či neoficiálnom) vzťahu, z ktorého možno kedykoľvek „vycúvať“; či chce mať deti, alebo nie; či deti budú vychovávať otec a matka, alebo len jeden rodič, alebo dokonca dvaja muži či dve ženy.

Paradoxne, až keď ekonómovia začnú vyčíslovať dôsledky klesajúcej, až samovražednej demografie a oslabenej inštitúcie rodiny, začneme možno znova vnímať dôležitosť rodiny.

Dramatický útek Svätej rodiny do Egypta pred Herodesovou obavou o svoj trón je viac než symbolický. Keď sebestvo zasadne na trón, ide o život. Tam je v ohrození ľudský život, manželstvo, rodina, celá spoločnosť. Ak Boh chcel prísť na svet prostredníctvom rodiny, ukázal, že rodina je miestom zjavenia Boha. Rodina je svätýňa, v ktorej je láska muža a ženy schopná dať vznik novému životu a sebadarováním stále viac rásť. Rodina je miesto, kde sa človek najsôr naučí vychádzať zo svojho sebestva – kde sa učí vzťahom, kde sa učí myslieť na druhého, zriekať sa, obetovať, tešiť, smútiť, kde môže objaviť to najdôležitejšie – že šťastie a svoju identitu človek nájde iba vtedy, keď žije pre druhého.

JÁN VIGLAŠ

*Svätá noc keď na zem sadá,
Ježiš do srdc cestu hľadá.
Prijmeme ho vrele, vrúčne.
Nech nás jeho láska hreje,
prežiarí tmu beznádeje
v prítomnosti aj v budúcnosti.
V novom roku nech Vám v tvári
jeho pokoj stále žiari.*

V piatok 31. decembra 2010 pri speve hymnu Teba, Bože, chválimo môžeme za obvyklých podmienok získať úplné odpustky.

Sväté omše v oktáve Narodenia Pána (A)

27.XII. pondelok

17.00 *Za farníkov*

28.XII. utorok

17.00 *Za Ľudovíta a Máriu Bilských a syna Vieroslava*

29.XII. streda –piaty deň v oktáve Narodenia Pána

17.00 *Za Františka Jursu, manželku a deti*

30.XII štvrtok –šiesty deň v oktáve Narodenia Pána

17.00 *Za Ľ Janku Hajkovú*

31.XII. piatok –siedmy deň v oktáve Narodenia Pána

17.00 *Na poďakovanie Pánu Bohu za všetky milosti a dobrodenia v uplynulom roku a Božie požehnanie pre mojich dobrodincov, ktorí sa počas celého roka starali o moje potreby*

Lektori: Polakovič, Polakovičová

1. I. sobota Oktáva Narodenia Pána

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

08.00 *Za uzdravenie Marty*

Lektori: Blahová, Hrdlovičová

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Jurišová, Kuric

Upratovanie kostola č.d. 325 - 352

2.I. Druhá nedeľa po Narodení Pána

08.00 *Za Ľ Fedora a Pavla*

Lektori: Vráblová, Strížová

10.00 *Za Ľ Zdenku Peškovú – 1. výročie*

Lektori: Radakovičová, Fajkusová

Liturgický kalendár

27.XII. pondelok sv.Ján apoštol a evanjelista - sviatok

28.XII. utorok sv.Neviniatka, mučeníci - sviatok

29.XII. streda sv.Tomáš Becket, biskup a mučeník

30.XII. štvrtok sv.Dávid

31.XII. piatok sv.Silvester, pápež

1.I. sobota Panna Mária Bohorodička - Slávnosť

Slovo na dnes

Najmúdrejší budú tí, čo uverili. Vo viere vidíme ďalej ako tí druhí, čo ju odhodili. Robia sa múdrymi. Špiritizujú, špekulujú, ale ja sa smejem z ich múdrosti. Už máme toľko inžinierov, doktorov, kandidátov, že o nich nikde nestoja. Sú ako deti, ktoré všetko vedia, všetkému rozumejú, všetko je také jednoduché a jasné.

A ja viem, koľko toho človek musí prečítať, preštudovať, aby zistil, že nič nevie. Len slovo Božie prijaté vo viere oblažuje srdce človeka.

A tak sa pomínie všetka múdrosť svetská. Vyjde na posmech. Len slovo Božie ostane a šťastní tí, čo mu uverili.

Náboženstvo a viera boli vždy radostnou zvesťou.

Silou, ktorá oslobodzovala človeka učením o novom a bohatšom živote.

Ako sa to mohlo stať, že stratilo všetku tú radosť, stalo sa bremenom, balastom, útočiskom čudákov a beznádeje?

Či sme ho nevykradli my?

Či namiesto Krista, ktorý jediný zachraňuje a oslobodzuje, nehlásame seba a naše otroctvo?

Kresťanstvo je pokora pred Bohom, ktorý sa ku mne prihovára mnohorakým spôsobom, ale zároveň aj hrdosť a odmietanie pokúšenia, lebo je napísané... „K voľbe viery patrí rovnako odmietanie tejto pseudokultúry, primitivizmu a každej nízkosti.“

Rodičia privedú (pošlú) deti k oltáru, aby ich zapísali Chlebu, ktorý ich má sýtiť, aby sa dostali niekam, kam majú prísť. Keď sa sami týmto chlebom nesýtia, deti im budú podobné a kam by šli bez svojich rodičov?

Ale či sme to my nevybudovali svetskú civilizáciu, kde tieto veľké dary sú len pre starenky a deti? Ktorýsi náš papaláš z Pacem in terris udáva ako zákon zosvetšenie Cirkvi a tým aj únik ľudí od nás a naše postavenie vo svete ako v diaspóre. Ja si myslím, že to nie je zákon. Skôr naopak. Len z toho daru urobiť znak jednoty a prítomnosti toho, ktorý nikdy nesklame.

Každý, kto verí, by si mal dať veľmi zodpovedne a hlboko do srdca výrok „Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva“. To platí pre každého. Kľúče od neba, od našich najbližších, nie sú v Ríme, ani na fare, ale v našich rukách. A čo ja zviažem (pokazím, zdeformujem, zotročím), to bude aj v nebi.

Človek dostal kľúče od neba. Človek je záchrancom svojho blížneho, prináša kľatbu alebo požehnanie. Až sa Cirkev stane taká, aká má byť, ľudom Božím, laická, všeobecná, tie slová o moci kľúčov budú platiť pre všetkých.

Nebolo by čestné zľahčovať kresťanstvo, prisladzovať ho a meniť na pohodlnú cestu. Ono v podstate vždy zostane prijatím a nesením kríža. Kríž sa stal symbolom nášho života a jeho povýšenie znamená vlastne posvätenie hlavného kozmického zákona, že „až budem povýšený, všetko pritiahnem k sebe“. Situácie, v ktorých sa stretávam s krížom:

Krst - dieťaťu na čelo,
požehnanie rodičov,
na vežiach kostolov,
doma v kuchyni,
krížiky, ako znamienka v hudbe,
krížovatky,
kríže, ktoré objavíš, až keď ťa bolia,
krížová cesta,

v kostole,
v rukách umierajúcich, na cintoríne,
kríž v rukách zmŕtvychvstalého,
ty si môj kríž latinský, grécky, hákový (zneužitý),
kríž na poli (obilie),
kríž červený - symbol pomoci.

Pekný dom je na to, aby v ňom rástla Kristova rodina. Pekné telo je na to, aby v ňom prebýval Kristus v poznaní a v láske. Nikdy nemáme podporovať ľudí, ktorým nič nechýba, všetko majú vypočítané, vždy a všade sa im darí.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Tvoje jemné svetlo

*Dobrotivý Bože,
v dieťati v jasličkách sa rozžiarilo
tvoje večné svetlo uprostred noci.
Osvieť svojím jemným svetlom aj moju tmú.
Odožeň temnotu môjho strachu, smútku a osamelosti a
naplň ma láskou, ktorá na mňa sála z tváre tvojho Syna.
Nech ma prenikne nežné svetlo
Božieho dieťaťa a zohreje ma, keď o sebe pochybujem a
keď sa trápim pre ľudí a chlad, ktorí z nich sála.
Nech mi daruje nádej, že tvoja láska je silnejšia ako
všetka nenávisť
a že tvoje svetlo prežiarí každú temnotu.
Daj, nech sa moje srdce stane jasličkami pre tvojho Syna
a dovoľ mi prežiť pokoj,
ktorý vychádza z dieťaťa v jasličkách
a ktorí chce naplniť aj moje srdce.
Keď sa v mojom srdci
narodí Kristus a naplní ho,
potom budem vedieť,
aký je pokoj vychádzajúci z neho.
Nie je to mier vynútený zbraňami.
Jeho pokoj prúdi zo srdca plného lásky.
Srdcom plným lásky myslím na ľudí,
ktorí sú na Vianoce sami,
ktorí stratili milovaného človeka
a cítia sa osamelo.
Niektorí sa práve na Vianoce boja,
že sa ich život neuberá
tým správnym smerom.
Spomínajú na všetky vianočné sviatky,
keď sa cítili bezpečne a obklopení láskou.
Spomienky ich však neutešia, skôr naopak,
bolí to o to viac, lebo dnes sa cítia úplne inak.
Daj, nech tvoje jemné svetlo prúdi aj do ich srdca.
aby sa v tvojej láske cítili bezpečne
a tvoje svetlo prežiarilo temnotu v ich vnútri.
Amen.*

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce-modlitby“

Pravá chvíľa

Pri železničnom nešťastí v Studenke pri Novom Jičíne, ku ktorému došlo v roku 2008, podľa vyjadrenia dopravných odborníkov rušňovodič zareagoval veľmi dobre, pretože v správnej chvíli urobil správny manéver a zabránil tak oveľa väčšiemu nešťastiu, než k akému došlo. Ide v takýchto prípadoch o náhodnú reakciu, šťastie alebo životnú múdrosť?

Ak má človek dostatok času a môže sa na svoje konanie pripraviť, vopred ho premyslieť a zvážiť, ide o múdre rozhodnutie, na ktoré je potrebná aj istá životná skúsenosť.

Ak sa máme rozhodovať bleskovo, ako ten strojvodca, ide o trojkombináciu skúsenosti, znalosti a duchapritomnosti. Pozrime sa teraz pod pokrievku jednotlivých pojmov.

Skúsenosť - tá je v ľudskom živote neprenosná a získava sa v priebehu času. Začínajúci rušňovodič ju nemá. A keď ju rokmi získa, ide do dôchodku. Nemôže ju odovzdať.

Znalosť - tak, ako nás skúsenosť formuje, znalosť nás o našom konaní informuje. Skúsenosť musí byť v krvi, znalosť v hlave.

Duchapritomnosť - ide o vrodennú hodnotu. Nesúvisí ani veľmi so skúsenosťou, ani so znalosťou. Ide o vlastnosť, ktorú si prinášame na svet.

Ak by sme mali niekedy pocit, že nám sudičky nedali do vienka skúsenosti, znalosti, ani duchapritomnosti, konajme podľa hlasu srdca. A to máme všetci. Určite sa budeme myliť iba minimálne.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Božia ochrana

Mt 2,13-15.19-23

¹³Po odchode mudrcov sa Jozefovi zjavil vo sne Pánov anjel a povedal: Vstaň, vezmi dieťaťko i jeho matku a uteč do Egypta! Zostaň tam tak dlho, kým ti nepoviem. Herodes bude totiž hľadať dieťaťko, aby ho zmránil. ¹⁴A tak Jozef vstal, vzal za noci dieťaťko i jeho matku a odišiel do Egypta. ¹⁵Zostal tam až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo to, čo povedal Pán ústami proroka: Z Egypta som povolal svojho syna.

¹⁹Po Herodesovej smrti sa Pánov anjel vo sne zjavil Jozefovi v Egypte ²⁰a povedal: Vstaň, vezmi dieťaťko a jeho matku a vráť sa do izraelskej krajiny, lebo tí, čo chceli vziať život dieťaťku, pomreli. ²¹Jozef vstal, vzal dieťaťko i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny. ²²Keď však počul, že Archelaos kraľuje v Judsku namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ta ísť. Na pokyn zo sna odišiel do Galiley. ²³Tam sa usadil v meste, ktoré sa volalo Nazaret. Tak sa splnilo to, čo hovorili proroci, že sa bude volať Nazaretský.

Ďalšie čítania: Sir 3,3-7.14-17; Ž 128,1-5; Kol 3,12-21

ČÍTANIE:

Návšteva mudrcov je v mysli Márie a Jozefa ešte stále čerstvá, keď anjel opäť hovorí k Jozefovi vo sne, tento krát s varovaním, aby odišiel z krajiny, pretože rodina je v nebezpečenstve. Návštevou mudrcov sa budeme podrobnejšie zaoberať nasledujúcu nedeľu.

Herodes Veľký, ktorý panoval v mene Rimanov, bol plný obáv. Jeho vláda bola krutá a pri najmenšom náznaku ohrozenia jeho kraľovania podnikal rázne kroky. Tento raz chce zabiť malého kráľa - novonarodené dieťa, o ktorom mu povedali mudrci.

Boh zasahuje v prospech Svätej rodiny. Uteká do Egypta, čo je cesta niekoľko sto kilometrov. Rodina v tú noc odchádza rýchlo a zostáva v Egypte, aby tam v tichosti žila až do Herodesovej smrti.

Boh potom opäť posielal svojho posla, aby Jozefovi povedal, že sa má vrátiť domov. Jozef je poslušný a okamžite sa vydáva na cestu do Palestíny.

Počas cesty sa však Jozef dozvie, že hoci sa Herodesovo kráľovstvo rozdelilo, Archelaus, jeden z Herodesových krutejších synov, teraz vládne nad Judeou. Jozef je nervózny a neistý, nevie, čo robiť.

Tretí sen pomôže Jozefovi rozhodnúť sa odísť do malého mestečka Nazareta v severnej provincii Galilei, kde panuje Herodes Antipas, ktorý dá neskôr sťat Jána Krstiteľa. Vďaka Jozefovej poslušnosti sa splnia dve prorocktva. Ježiš, podobne ako Izrael, je povolovaný z exilu v Egypte, ako o tom prorokuje Oz 11,1: „Z Egypta som povolal svojho syna“. Matúš tiež prikladá prorockú dôležitosť tomu, že Ježiš vyrastá v Nazarete. Mohol mať na mysli Sdc 13,5-7 alebo Iz 11,1, kde hebrejské slovo nezer (čo sa podobá na nazaretský) znamená výhonok. Izaiáš hovorí, že z koreňa Jesseho vyrastie nový výhonok. Z kráľovského domu Dávida sa objaví nový začiatok, ktorý prináša práve to oslobodenie a spásu, ktorú Ježiš ponúkol a naďalej ponúka každému, kto ho nasleduje.

MEDITÁCIA:

Čo myslíte, ako sa Mária a Jozef cítili, keď prišli do Egypta a začali hľadať nový domov, prácu a príjem? Čo sa z toho môžete naučiť?

Boh zvláštnym spôsobom usmernil Jozefa, a tak utváral ľudské dejiny. Ako asi Boh zasahuje dnes?

Uvažujte nad situáciami, v ktorých ste zakúsili Božiu ochranu alebo vedenie.

Keď potrebujete Božie vedenie, ako rozlišujete medzi svojimi vlastnými dobrými nápadmi a slovom od Boha?

MODLITBA:

Ž128 nám odporúča báť sa Boha a byť mu poslušný. Nemá to byť strach, ktorý nás desí, ale skôr rešpekt a posvätná bázeň voči tomu, kým Boh je. Prineste Bohu veľké či malé rozhodnutia, ktoré musíte urobiť, aby vás mohol viesť. Proste Duča Svätého, aby vám pomohol konať to, čo vám Boh povie. Strávte dnes určitý čas v modlitbe za členov svojej rodiny.

KONTEMPLÁCIA:

Kol 3,12-21 hovorí o vzťahoch, najskôr s Bohom a potom s našou rodinou a ostatnými. Ponorte sa do týchto veršov a dovoľte Bohu, aby k vám cez ne hovoril.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku